

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno autorky: Eliška Baliharová

Název práce: Zavedení přímé volby prezidenta v České republice

Eliška Baliharová ve své práci analyzuje přímou volbu prezidenta České republiky, přesněji řečeno analyzuje argumentaci politické reprezentace, která zavedení přímé volby prezidenta (ne)podporovala. Jako cíl práce si vytyčila odpověď na následující výzkumnou otázku: „Jak čeští politici a političky obhajovali změnu způsobu volby prezidenta?“ (str. 1). Autorka práce nejdříve čtenáře uvádí do kontextu diskusí a debat k přímé volbě prezidenta ČR, následně jej uvádí do problematiky diskursu, a především teorie rámování. Tu autorka představuje a diskutuje s ohledem na to, jak s teorií rámování pracuje ve své práci. V metodologické části Eliška Baliharová detailně seznamuje čtenáře s analytickým postupem, který ve své práci uplatňuje, přičemž nezapomíná ani na představení dat, která analyzovala. V analytické části autorka nejdříve krátce nastiňuje situaci analyzovaného období, následně se zaměřuje na prezentaci rámců, které v datech identifikovala. Identifikované rámce autorka následně diskutuje společně v závěrečné části.

Autorka si zvolila téma, kterému nebyla věnována dostatečná pozornost. Přesněji řečeno, kterému nebyla věnována dostatečná pozornost právě s ohledem na to, jaký význam skrze argumenty pro i proti zavedení přímé volby politici a političky přímé volbě prezidenta přisuzovali. V tomto ohledu je výběr tématu originální a opodstatněný. Navíc současná doba, přibližně půl roku před dalšími prezidentskými volbami s ohledem na již probíhající diskuse o kvalitách a roli kandidátů a kandidátek na úřad prezidenta přímo vybízí k reflexi různých významů přímé volby prezidenta. Eliška Baliharová rovněž zvolila vhodně metodologický rámec včetně analýzy rámování, která je k zodpovězení výzkumné otázky vhodná. Práce je solidně zpracovaná, přináší jasné závěry. I tak k ní mám několik komentářů (které si nekladou za cíl zpochybňovat kvalitu práce, ale upozornit na části, které mohou být lepší). V teoretické části práce, kde autorka představuje teorii rámování, jsou pasáže, které se podstatou svého sdělení opakují. Systematičtější a koherentnější podání by textu prospělo. Představení/zobrazení rámců pomocí schématu a časové osy činí zjištění přehlednější, co by však textu prospělo, je, kdyby se autorka více zaměřila na vysvětlení, jak spolu identifikované rámce ve sledovaném období souvisí. Eliška Baliharová to sice činí, činí tak ale částečně a v rámci závěru. Kdyby tuto část text vyčlenila ze závěru a věnovala ji samostatný prostor, který by v závěru doplnila i o např. provokativní otázky vztahující se k současnému diskursu o prezidentské volbě, kandidátech a kandidátkách a vlastnostech, kterými by měli oplývat, práce by jistě rozpoutala živé diskuse a výrazněji tak přispěla k současným debatám a diskusím k prezidentské volbě. Jinými slovy řečeno, práce by měla signifikantnější dopad.

I přes výše uvedené práce bezpochyby odpovídá z hlediska obsahu i zpracování obvyklým standardům kladeným Katedrou politologie FF UHK na bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Datum a místo

Podpis: